

(ve de la pàgina anterior)

Urbanidad". Amb poques pàgines t'ensenyaven una cosa ben senzilla però de vegades molt difícil: ser persona.

Potser algun dia, algun funcionari d'algun Ministeri el troba plè de pols en qualsevol racó, i per què no, es posa de moda en-

senyar urbanitat. De segur que molts li estariem eternament agraïts.

Isabel M. Vera

LA MEVA FESTA DEL CARNESTOLTES

A tu, estimada amiga meva, amb tot el meu agraïment.

En el darrer Carnestoltes, durant la festa i el ball del diumenge a la tarda, en la poca estona que vaig romandre allí, vaig poder comprovar una cosa que penso cal esmentar: que quan hi ha bons sentiments es pot fer gresca i gatzara sense necessitat d'arribar a la disbauxa.

S'hi havia aplegat força gent, infants, adolescents, joves i gent gran. Malgrat les diferències d'edat, tothom gaudia a plaer de la festa sense fer distincions de cap mena. Era ben evident un esperit de germanor, un impuls espontani de gaudir unes hores d'alegria i joia netes, sense cap mena d'impuresa, i això em captivà fortament, i més encara quan trobant-me sol enmig dels qui ballaven o bé corrien d'un lloc a l'altre fent gatzara, de sobte una disfressa molt ben assolida m'agafà per fer-me ballar.

Sorprès i a l'ensem agrait no m'hi vaig pas poder negar malgrat la meva única finalitat de trobar-me allí per observar la festa. La disfressa molt amablement em féu seguir la música, més o menys, i jo intrigat només em vaig atrevir a demanar-li em digués qui era doncs vestia un trajo d'home i la seva cara degudament pintada no em deixava endevinar de qui es tractava. Davant la meva insistència però, en dir-li que no seguiria la gresca si no em confessava la seva identitat, només em va dir una paraula, suficient però per a mi per descobrir de qui es tractava. Era qui menys m'hauria pogut imaginar: una bona amiga, quasi estic per posar germana, que no feia pas massa dies ja m'havia demostrat el seu afecte fent-me emocionar durant l'Eucaristia en que ambdós havíem participat. Satisfeta ja la meva curiositat i novament emocionat per la seva bona voluntat de fer-me participar de la festa, vaig donar gràcies a Déu per aquesta nova prova d'amor cristià

que m'havia manifestat.

Gràcies de tot cor, germana, vas aconseguir per a mi més del que tu mateixa potser et pots imaginar, i com que penso que aquest cas no haurà estat segurament l'únic d'aquella tarda, per això l'he exposat, respectant l'incògnit, encara que tu ja saps la veritat, i estic convençut que no hauré estat jo sol qui va tenir una sorpresa tan agradable d'entre tots els qui es trobaven en el ball; més de quatre es deurien trobar en un cas semblant, encara que segurament no haurà motivat uns efectes semblants. Per això he començat dient que es pot fer gatzara i divertir-se amb honestat quan dintre nostre hi romanen bells sentiments, fermes vincles de germanor i per sobre de tot afecte i amor sincerament cristians.

Gràcies, disfressa desconeguda. Que Déu t'ho pagui. Jo intentaré cada dia més fer-me mereixedor de la teva benevolença.

Juli G. Valls

SANTA AGNES DE MALENYANES

Fent esment a l'últim dels punts tractats en el nostre article de dos mesos endarrera, recordem que a Santa Agnès s'hi volia instal·lar un centre de rehabilitació de drogadictes.

Aquestes institucions sorgiren davant la problemàtica que representa per la societat l'aparició d'adictes a la droga. La seva intenció és la de tornar a integrar a aquestes persones a la vida anterior, o d'aconseguir que prenguin consciència de que són útils i no han de viure aïllats d'un món ple de vida.

Es molt trist que els joves davant una situació a la que no troben solució "s'enganxin" a les drogues, pensant trobar-hi un remei possible, quan en realitat és tot el contrari i a més els hi portarà una pèrdua de la seva personalitat,

il·lusions, ideals ... la seva llibertat, depenent en tot moment d'ella. El que cal destacar és que no tothom accepta el ser drogadicte irremeiable, sinó que molts tenen una actitud de rebel·lia i de superació envers aquesta. Per això s'han creat aquests centres, on es porta a terme més o menys una vida normal, controlada per metges i educadors que els motiven a realitzar activitats creadores en els seus tallers. Però abans aquestes persones no han superat perfectament la seva necessitat de droga hi ha molts períodes difícils a passar. Les seves reaccions són sovint incontrolables, perquè són portades pels propis instints. I d'aquí que moltes vegades un malalt d'aquest tipus actui histèricament sense raonar ni recordar la seva conducta. Per això aquests cen-

tres necessiten molta vigilància i atenció per part dels metges i educadors per les possibles accions desesperades davant la dificultat de superar aquesta addicció.

Pel comportament que els drogadictes poden dur a terme en qualsevol moment, un centre d'aquestes característiques no pot estar ubicat enmig d'un nucli urbà ni d'una escola perquè es corre el risc i perill de que es creïn greus conflictes. Aquest cas es va donar a Santa Agnès però fou solucionat en un curt termini de temps gràcies a la intervenció de l'A.A.V.V. i de l'Ajuntament, especialment el Sr. Joan Pujol que es va preocupar personalment d'aquest afer, donant una ràpida solució. Es d'agrair l'interès que ha mostrat l'alcalde.

T.P. i L.M.